

Smelten (770)

De derde kringloop overtrof de andere twee in warmte. Het was er minstens 30 graden. De enige ventilator stond bij de kassa. Zelfs manlief vond het wat warm. Tja, de schat is nu eenmaal niet zo'n vurig type als ik. Hij bewaart zijn kalmte doorgaans, terwijl ik vechtend ten strijde trek.

Dat komt misschien door mijn lastige lijf. Daardoor ben je altijd in gevecht met dat wat wel kan en niet gaat. Terwijl ik in de kringloop rondkijk, ben ik me ook zeer bewust van mijn lijf, hoe het reageert, of het alles nog wel

aankan. Ik probeer rustig te blijven ademen. Dat is regel een. De rest heb ik nauwelijks onder controle. Oh ja, niet te snel bewegen.

Bij de derde kringloop die op steenworpafstand van de andere ligt, was het dus smelterig. Toch wilde ik even rondkijken. Mijn smeltende blik viel op een leuk potje, rood geruit. Dat mocht mee. Manliefs blik was ook ergens op gevallen. Barbies!

De schat is altijd bereid om mee te kijken met mijn obsessies. En dat terwijl van hem al die Barbie-kunstwerken niet per se hoeven. Lief he? Hij had iemand zien lopen met een doos Barbies. Die verdween in de ruimte achter de kassa. 'Misschien zit er iets voor je bij'. Mijn nieuwsgierigheid won het van mijn gene (het voelt altijd heel ongemakkelijk als ik iemand om een gunst vraag) en ik vroeg beleefd met mijn liefste gutschende glimlach of ik de doos even mocht zien. Dat mocht.

Ondertussen babbelde ik en vertelde de verkoopster dat ik samen met mijn bestie Barbie-kunstwerken maak. Beetje laf (hihi) om mijn bestie ook te noemen, maar dan voel ik me toch iets zekerder van mijn zaak. Ik spitte de doos door en haalde er 4 uit (voor maar 1 euro per stuk), bedankte haar hartelijk en betaalde mijn aankopen.

Ik had ook nog een schattig, rood (hoe kan het ook anders) tricot blazertje gezien en gepast. Dat was pas warm.

Hihi! Het paste. Ook die mocht mee.
Nadat we bijna tot plasje water waren
gesmolten, liepen we richting uitgang.

Daar staat een kast met gratis
spulletjes. En wat trof ik daar aan?
Schattige pixi-boekjes. Om te smelten.
Je weet wel, die kleine boekjes. Er
zaten er twee bij van het beertje Pol.
Vroeger hadden we de hele serie en
las ik mijn broertje voor. Echter in het
Duits. Toch mocht dat zeker de pret
niet drukken en ik nam ze blij mee.
Knipoog! Net als de Barbies. We
kunnen weer vooruit, bestie en ik.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 270626